

Nu har den faaet Overflod, som den kan raade frit over, og som den har raadet over paa den Maade, der her er Tale om. Altsaa horer denne Fond til Bidragene fra privat Side. Det erede Medlem naevnte ikke Industriforeningens Tilskud, og han naevnede ikke den vaerdifulde Grund, som Kommunen har givet. Endvidere var der et Hovedpunkt, som det erede Medlem ikke dvaelde ved, nemlig de mange Gaver til Museet. Jeg gjorde opmaerkksom paa, hvilket betydeligt Tilskud det var fra privat Side, at der gives Gaver af Genstande til at fylde Museet med til en Vaerdi af 30,000—40,000 Kr. De fortjene da ogsaa at tages med i Betragtning. Endelig kommer der stadig private Bidrag; der er omtrent skrevet 3—4,000 Kr. aarlig til Museets Drift. Endnu ganske nyhlig har en Privatmand givet en Sum af 15,000 Kr., saa vidt jeg huffer. Der bliver altsaa stadig givet private Bidrag. Det erede Medlem vilde ikke acceptere, at der bliver noget at udleje af Lokaler, og at man derved vil kunne dække Udgifterne ved de Lokaler. Museet bruger, og Forrentningen af Udgifterne til Bygningerne. So, de Lokaler blive virkelig af Betydning. Der foretages betydelige Byggearbejder, og Lokalerne ere allerede begaerte, skont Museet først bliver færdigt i 1894. Det erede Medlem vilde ogsaa tage til Indtaegt, at der skal lejes Lokaler ud; i Følge den Betragtning, som han stadig har gjort gældende, at det skulde være en stor Urimelighed at bygge et saa stort Museum, naar man ikke straks kan fylde det. Jeg forstaar ikke det erede Medlems Betragtning. Man kan jo umulig have et saadant Museum siks og færdigt den første Dag, det aabnes. En saadan ny Institution maa udvikle sig fra Aar til andet — man maa i alt Fald haabe, at der efterhaanden kommer mere til, og det vilde være i hjerste Grad uforstandigt at opføre en Bygning, der kun kunde rumme, hvad man staar med i Haanden i 1894.

Det erede Medlem mente, at Staten i alt Fald ikke skulde give et Bidrag i Aar, — det var et Aar for tidlig — men det er i høj Grad gjort gældende, at man trænger dertil i Aar for at have de Midler til Naadighed, som ere nødvendige for at kunne have Museet aabent og i god Drift til Sommeren 1894. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke skal gaa ind derpaa, navnlig da der ikke er Tale om andet end at begynde den tiaarige Bevilling af Aar tidligere. Der er aftalt at henvilge 10,000 Kr. aarligt i 10 Aar, og naar vi nu give den første Bevilling af 10,000 Kr., staa vi frit om 10 Aar, om jeg end antager, at vi ogsaa efter den Tid ville

nde et aarligt Bidrag. Den Bemærkning, at man maatte sikre sig, at Pengene ikke bruges til Driften, blev jo imødegaaet af den erede Minister, som i ret kraftige Ord erklærede, at han vilde sørge for, at den Forudsætning skete Fyldest, at Pengene ikke bleve brugte til Driften, og det kan ske efter de Tal, jeg har nævnt for det erede Medlem. Han vil se, at Lejeindtægten og de øvrige Indtægter fra forskellige Sider meget vel kunne dække Udgifterne til Lokalerne og Forrentningen, saa at Statsbidraget og endog mere end det bliver tilbage til Museet. Det erede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) mente, at det vilde være upraktisk at holde sig til, at private burde bidrage til Institutioner, som Staten mener, bør oprettes; han mente, at man skulde se hen til, om de fyldestgøre nyttige Formaal, om der foreligger et Samfundsformaal. Ja, i den Henseende skal der ikke staa nogen Strid mellem det erede Medlem og mig. Det er naturligtvis Betingelsen, at der er et Formaal, som interesserer Samfundet og Staten, men er det givet, er der en anden Betragtning af stor Vaerdi, nemlig at de private træde til, saa at det forslaar, og naar denne Betragtning gøres gældende, som adskilligt tyder paa, kunde det føre til, at vi drev de private, som nu støtte disse Foretagender, en hel Del højere op med deres Bidrag, saa at de ikke i den Grad som nu stole paa Staten, og sige, at naar det gaar nedad med Bidragene, træder Staten nok til for at fremme de Interesser, der er Tale om. Det erede Medlem sammenstillede Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium med Garverlaboratoriet. Jeg forstaar ikke den Sammenstilling, thi det erede Medlem maa vide, at de Interesser, som der staa over for hinanden, ere saa forskellige i Omfang, at en Sammenligning mellem dem bliver overordentlig misvisende. Desuden er det jo ikke rigtigt, naar det erede Medlem siger, at der fra Statens Side ikke bidrages væsentligt til noget lignende for Industrien, som Landbohøjskolen er for Landbruget. Der er f. Eks. polyteknisk Læreaanstalt og kemisk Laboratorium, der udfolde Virksomheder, som Staten støtter med betydelige Bevillinger, hvorved den gavner industriel Virksomhed, ligesom man gennem Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium gavner Landbruget. Det er Hips som Haps, man kan ikke sige, at Industrien er Stedbarn, i alt Fald ikke, naar man tager Hensyn til Omfanget af de Interesser, der er Tale om.

Til den erede Minister skal jeg til Slutning gøre et Par Bemærkninger. Han nævnte, hvad han kaldte en Modelsum af